

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant Anna Woroniecka

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2006 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa Syndyk Masy Upadłości O Spółka z ograniczoną od-
powiedzialnością w K
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o ustalenie opłaty koncesyjnej
na skutek odwołania powoda od Decyzji z dnia 1.12.2004 r.

- 1. uchyla zaskarżoną Decyzję,**
- 2. koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi.**

SSO Bogdan Gierzyński

Uzasadnienie:

Decyzją z dnia 1 grudnia 2004 r. pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ustalił dla O Sp. z o.o. z siedzibą w K coroczną opłatę

należną za 2004 rok z tytułu koncesji na obrót paliwami ciekłymi na kwotę 919,20 zł.

Swoje rozstrzygnięcie pozwany oparł na ustaleniu, że Spółka ta nie uiściła corocznej opłaty z tytułu koncesji na obrót paliwami ciekłymi, należnej za 2004 rok.

Wobec nieskuteczności wezwań do uregulowania tej należności oraz nie przedstawienia informacji niezbędnych do obliczenia opłaty z tytułu tej koncesji należnej za 2004r., pozwany dokonał obliczenia we własnym zakresie.

W tym celu przyjęto, że przychody ze sprzedaży za 2003r. w zakresie obrotu paliwami ciekłymi wynosiły 2.298.092 zł (dane podane przez Syndyka masy upadłości). Kwotę tę, zgodnie z § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja (Dz. U. z 1998r. Nr 60, poz.387 i z 1999r. Nr 92, poz.1049) pomnożono z właściwym współczynnikiem opłaty (w tym przypadku 0,0004), wyliczając opłatę koncesyjną na kwotę 919,20 zł.

Od decyzji tej powód – Syndyk masy upadłości O   sp. z o.o. wniósł odwołanie, wnosząc o jej uchylenie zarzucając:

- rażące naruszenie art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego w zw. z art. 97 § 1 k.p.a., poprzez wydanie decyzji administracyjnej w warunkach, w których winno nastąpić obligatoryjne zawieszenie postępowania administracyjnego, jak również wydanie jej w sprawie nie należącej do drogi postępowania administracyjnego - stanowiące przyczynę nieważności decyzji na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.
- naruszenie przepisów art. 107 § 1 k.p.a. w zw. z art. 144 Prawa upadłościowego i naprawczego poprzez błędne wskazanie strony postępowania

Skarżący wywodził, że zgodnie z art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego postępowanie sądowe lub administracyjne w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność lub inne należności, które podlegają zaspokojeniu z masy upadłości, może być podjęte przeciwko syndykowi, jednak tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelności te po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie zostały umieszczone na liście wierzytelności. Postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie powinno być w tej sytuacji zawieszony w celu umożliwienia rozpatrzenia zagadnienia wstępnego przez inny organ - w tym wypadku sąd.

Ponadto, wszczęte przeciwko upadłemu postępowanie może być podjęte jedynie przeciwko syndykowi.

Zdaniem skarżącego, przepisy Prawa upadłościowego stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów Prawa energetycznego (oraz wydanych na jego podstawie aktów wykonawczych) i Ordynacji podatkowej w tych kwestiach, w których ustawy te regulują ustalanie, dochodzenie czy egzekwowanie należności obciążających upadłego.

Ponadto wydana decyzja narusza art. 107 § 1 k.p.a. w zw. z art. 144 Prawa upadłościowego, gdyż pozwany wskazał jako stronę O sp. z o.o., podczas gdy stroną postępowań dotyczących masy upadłości jest zawsze syndyk.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania.

Rozpoznając odwołanie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie jest częściowo zasadne. Nie jest trafny zarzut naruszenia art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego w zw. z art. 97 § 1 k.p.a., poprzez wydanie decyzji administracyjnej w warunkach, w których winno nastąpić obligatoryjne zawieszenie postępowania administracyjnego, jak również wydanie jej w sprawie nie należącej do drogi postępowania administracyjnego.

Stosownie do treści § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa Urzędu Regu-

lacji Energetyki corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja, wyliczenie opłaty koncesyjnej jest czynnością, stanowiącą formalne potwierdzenie powstania wierzytelności z tego tytułu. Nie jest zaś czynnością bezpośrednio zmierzającą do zaspokojenia roszczenia z tego tytułu.

Podkreślić przy tym należy, że ustalenie w powyższym trybie wysokości opłaty koncesyjnej, jest warunkiem zgłoszenia wierzytelności do masy. Syndyk nie ma bowiem uprawnienia do samodzielnego działania w tym zakresie.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela w tym zakresie stanowisko zajęte w wyroku NSA z dnia 9.11.1999 r. sygn. I SA/Wr 659/97 (opubl ONSA 2000/4/166).

W ocenie Sądu, z przedstawionych wyżej względów, postępowanie wszczęte przeciwko upadłemu nie podlega zawieszeniu, stosownie do art. 145 § 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, gdyż jego przedmiot nie podlega wprost zaspokojeniu z masy upadłości.

Trafny jest natomiast zarzut naruszenia art. 107 § 1 k.p.a. w zw. z art. 144 Prawa upadłościowego. Niniejsze postępowanie administracyjne dotyczy masy upadłości (choć jego przedmiot nie podlega zaspokojeniu z masy), a zatem stosownie do treści art. 144 ustawy Prawo upadłościowe, jego stroną, od chwili ogłoszenia upadłości może być wyłącznie syndyk.

Z tych względów zaskarżona decyzja należało uchylić (art. 479⁵³ § 1 k.p.c.).

SSO Bogdan Gierzyński
Za zgodność Sekretarz